

NEOSVOBOJENI BRAT:

Domovina, vedno mislim nate...

I.

itatelji in čitateljice »Zvončka«! Vaš list vas v vsaki številki vnema v ljubezni do domovine in vas opominja, da ne pozabite neosvobojenih bratov.

Domovina, vedno mislim nate
in na neosvobojene brate!

Vi pa bi gotovo radi še kaj več čuli o domovini in o neosvobojenih bratih. Na ta način se bo vaša ljubezen do domovine in do neosvobojenih bratov poglobila in razširila. In to je potrebno. Čim manjši je naš narod, tem globlja in tem bolj goreča mora biti naša ljubezen do naše ožje in širše domovine.

Mladina slovenska! Bili so časi, ko smo bili Slovenci pod tujo, sovražno nam vlastjo, ki nam je bila le mačeha. Ta tuja vlast (stara Avstrija) nam je skromno rezala kruh naših narodnih pravic, zadovoljiti smo se morali z bornimi drobtinami. Naše jugoslovenske dežele je zanemarjala. Poglejte le n. pr. Dalmacijo, Bosno in Hercegovino! Kako so zanemarjene! Tujec nas je samo izkoriščal in nam delil skromne drobtine. A v slučaju vojne so naši fantje in možje morali krvaveti za tuje koristi in se bojevati zoper brate po krvi in jeziku (Ruse in Srbe).

V onih časih so gledali po strani ali celo preganjali one, ki jim je v prsih plamtela ljubezen do vseh slovanskih bratov, do velike matere Slavije in posebe še do naših južnih bratov. Ti časi so, hvala Bogu, minili. Dobili smo svojo narodno državo Jugoslavijo!

Mladina slovenska! Ti moraš vzljubiti svojo narodno državo Jugoslavijo z veliko in žarko ljubeznijo! Če ljubiš svoj narod, moraš ljubiti tudi svojo narodno državo. Saj narodna država, to je narod, to je najpopolnejša in najjačja organizacija naroda. Le tisti bo z veliko in požrtvovalno ljubeznijo ljubil svojo narodno državo, v komer bije gorko jugoslovensko in slovansko srce!

Zakaj Nemci držijo tako trdno skupaj? Zakaj hočejo vsi Nemci bivati v eni veliki nemški državi? Zakaj vsi Nemci kot en mož zagovarjajo in — če treba — tudi branijo za ceno srčne krvi geslo: »Kar je nemško, mora ostati nemško«?

Zato, ker v vsakem Nemcu bije gorko in zvesto nemško srce. To nemško srce je ustvarilo mogočno nemško državo in ne pusti, da bi ta država razpadla, in to srce ne bo mirovalo, dokler ne bo združen ves nemški narod v eni nemški državi, dokler se ne izpolnijo besede: *Ein narod — ena država!* (Ein Volk — ein Reich!) — Tako ljubi nemški narod svojo domovino!

Mladina slovenska! Tudi v tvojih prsih mora utripati zvesto slovansko srce, potem se naši mladi narodni državi ni treba bati za bodočnost. Potem se bo država jačala in procvitala, bo premagala vse težave in zapreke in ne bo razpadla. Zakaj v komer gori plamen narodne ljubezni, ta ljubi svojo narodno državo, je pripravljen za svojo državo vse žrtvovati in vse pretrpeti, jo bo pripravljen tudi braniti s svojo srčno krvjo, in ji ne bo postal nikdar nezvest.

V komer pa ne bije ljubeče jugoslovensko in slovansko srce, temu bo vsaka žrtev za državo odveč. Le vzemite n. pr. številne naše vojaške ubežnike (dezertarje), ki se v našo sramoto potikajo po naših sosednih državah, po Avstriji, Nemčiji, Madžarski. Te države sicer sprejemajo naše ubežnike z odprtimi rokami, toda ne zato, ker hočejo naši državi dobro, marveč ravno nasprotno. Na tihem se gotovo smejajo naši nezrelosti in pomanjkanju domovinske ljubezni. Kdor ljubi svoj narod, ta ljubi tudi svojo narodno državo, ta ne bo zapustil svoje vojaške zastave in prelomil svoje prisege ter postal izdajalec države in naroda.

JOSIP JERAS:

Deklice iz preteklosti.

(Dalje.)

o se je Knutompu vrnil s Kamaito, Mikerinosom, Ameresom in Sahurijem, je sedel Ramzes v širokem, izrezljanem in pozlačenem naslonjaču, pokritim z blazinami. Ob njem je stala kraljica Nofritari in je brezbrizno opirala svoje roke, okrašene z dvojnimi zlatimi zapestnicami, na sedeževu naslonilo. Na posebni ploščici je bila pripravljena košarica sadja za otroke.

Kamaita je z nasmehom in živahno uravnala na strani svojo dolgo in rjavo kito, si je popravila obesek, ki je predstavljal izrezljano čebelico, ter se je priklonila pred očetom in materjo. Njeni bratranci pa so se po neupogljivem pravilu vrgli na tla pred faraonove noge. Ramzes in kraljica sta poljubila Kamaito in na njuno znamenje so vstali vsi trije Nakitijevi sinovi.

Ramzes je izpregovoril: »Kamaitini bratranci so dobro došli. Jako nam bo všeč, ako se tukaj nekoliko poigrate tako svobodno, kakor če bi bili sami... Ker je imela naša ljubljena hčerka srečno misel privesti vas semkaj, bomo tudi mi srečni, ako dasta vaša mladost in živahnost naši palači nekoliko veselosti...«